

Jeg synes, at Det Radikale Venstre og SF svigter de børn og unge, der er på vej ud på et sidespor, pjækker fra skolen, er ude i noget kriminalitet eller på anden vis har problemer, ved at de ikke vil bakke op om, at vi her kan få aktiveret forældreansvaret og få hjulpet forældrene til at gøre en indsats for at undgå, at deres børn bliver tabere i det danske samfund.

Det er jo fuldstændig forkert, når ordførerne fra de to partier taler om, at det her handler om at straffe familier, at det handler om at tage penge fra familier, for det er jo lige præcis det, det ikke gør. Når vi giver mulighed for, at kommunerne kan give nogle pålæg om, at man f.eks. skal deltage i et forældreprogram, eller at man skal bakke op om, at ens barn følger sin skolegang, er det vigtigt, at vi også understreger, at vi mener det alvorligt, at det kan have nogle konsekvenser, hvis man ikke gør det.

Jeg er enig i, at det bedste udgangspunkt er, at man på frivillig basis samarbejder om, hvad der skal til for at sikre børn og unge en god opvækst. Og jeg er enig i, at langt de fleste forældre er interesserede i det, men mangler nogle redskaber til og viden om, hvordan de skal håndtere de konflikter, der er.

Hvis der skal komme en effekt af, at en kommune kan udstede et pålæg om at deltage i nogle bestemte ting eller gøre noget bestemt, skal der også være mulighed for at sanktionere det, så skal det have en konsekvens. Og man har jo rig mulighed for at undgå at komme i den situation, at der bliver trukket i børnechecken, for hvis man påtager sig det ansvar, man har som forældre, hvis man går aktivt ind i at hjælpe sit barn på vej og samarbejder om de problemer, der er, kommer man aldrig i den situation, at der bliver trukket i børnechecken.

Hr. Thomas Krog er inde på, at det særligt er flygtningefamilier, der nu bliver hårdt ramt. Nej, de, der bliver hårdt ramt, er de børn og unge, der bliver svigtet af deres forældre, som godt kunne gøre en indsats, men som af en eller anden grund ikke gør det.

Jeg mener det alvorligt, når jeg siger, at vi vil bryde den negative sociale arv. Jeg vil, at alle børn og unge får de samme muligheder for at leve et godt liv, for at få en uddannelse, for at få et arbejde. Her er vi altså nødt til at give nogle redskaber til kommunerne, så vi kan få forældrene aktivt med i at sikre en god opvækst for deres barn. Om noget er forældrene interesseret i det.

Vi udvikler forældreprogrammer, hvor vi kan udstyre dem med den viden, den information og de værktøjer, der skal til. Men så er det også vigtigt, at vi er konsekvente i vores opfølgning og viser, at vi mener det alvorligt.

Kl. 17.05

Derudover skal jeg så sige, at det, der er endnu mere overraskende i forbindelse med det her lovforslag, er, at Socialdemokraterne tilsyneladende ikke mener noget som helst om, hvad der er brug for på det her område.

Jeg kan forstå af betænkningen, at Socialdemokraterne agter at stemme hverken for eller imod både til ændringsforslagene og til lovforslaget. Her må man jo bare konkludere, at Socialdemokraterne tilsyneladende ikke kan finde deres ben at stå på med hensyn til, hvor alvorligt man mener opbakningen til, at vi skal bryde den negative sociale arv i Danmark.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre havde meget gerne stemt for det her lovforslag, hvis det ikke var, fordi regeringen og Dansk Folkeparti insisterede på at underminere alle de gode intentioner med lovforslaget ved at indføre straffeparagraffen, hvor man vil tage børnechecken, børnefamilieydelsen, fra de familier, der ikke kan leve op til regeringens idé om, hvad et familieliv er.

Så siger ministeren: Jamen det er jo ikke, fordi vi vil straffe; det er jo ikke, fordi vi vil tage pengene fra familierne. Men hvad er det, man gør, hvis man fjerner børnefamilieydelsen fra en familie, der i forvejen er meget hårdt ramt? Er det ikke en straf? Er det ikke at tage pengene fra dem? Jeg har svært ved at se, hvad det er, hvis det ikke er at tage pengene fra dem. Det må jeg sige.

Så siger ministeren: Jamen så kan man jo bare opføre sig ordentligt som forældre. Det, der er problemet, er jo, at vi her har at gøre med nogle familier, der typisk er ramt af hårde misbrugsproblemer. Det kan være narkomaner. Det kan være forældre med store psykiske sygdomme. Der kan være en masse situationer.

Jeg er da enig i, at det er ulykkeligt, at de familier ikke lever op til forældreansvaret, at de forældre ikke har overskuddet til at tage det på sig. Jeg har bare svært ved at se, at man gør børnene nogen tjeneste ved at give endnu færre penge til familierne, som gør, at de skal leve på et endnu mindre eksistensgrundlag. Det hænger simpelt hen ikke sammen.